

Posłuchaj

()

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1 Piotr, Apostół Jezusa Chrystusa, wybranym przychodniom rozproszenia Pontu, Galacyi, Kappadocyi, Azji i Bithynii,

2 Wedle przejrzenia Boga Ojca, ku poświęceniu Ducha, ku posłuszeństwu i pokropieniu krwie Jezusa Chrystusa. Łaska wam i pokój niech się rozmnoży.

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który wedle wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,

4 Ku dziedzictwu nieskazitelnemu i niepokalanemu i niezwiędłemu, na niebiesiach dla was zachowanemu,

5 Którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę ku zbawieniu zgotowanemu, aby się okazało czasu ostatecznego.

6 Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Szymonie Pietrze, pierwaj niżem cię wezwał z łodzi, znam cię, i nad ludem moim uczyniłem cię ksiądzem:

■ I klucze królestwa niebieskiego oddałem tobie.

■ Cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebieszech, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi będzie rozwiązane i w niebieszech.

■ I klucze królestwa niebieskiego oddałem tobie.

■

■

6 W czym radować się będziecie trochę teraz, jeśli potrzeba zasmucić się w rozmaitych pokusach,

7 Aby doświadczenie wiary waszój, daleko kosztowniejsze nad złoto, (którego przez ogień próbują), było nalezione ku chwale i czci i sławie, w objawienie Jezusa Chrystusa:

8 Którego nie widziawszy, miłujecie, w którego też teraz nie widząc go wierzycie, a wierząc radować się będziecie weselem niewymownem i chwalebnem,

9 Odnosząc koniec wiary waszój, zbawienie dusz.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jeśli, miłujesz mię, Szymonie Piotrze, paś baranki moje. Panie, Ty wiesz, że cię miłuję.

■ A duszę moję kładę za ciebie.

■ Choćby by mi z tobą przyszło umrzeć, nie zaprzę się ciebie.

■ A duszę moję kładę za ciebie.

■

■

10 O którym zbawieniu wywiadowali się i badali prorocy, którzy o przyszłej na was łasce prorokowali:

11 Badając się, na który albo na jaki czas okazał w nich Duch Chrystusowy, opowiadając pierwój o utrapieniach tych, które są w Chrystusie, i o chwałach za nimi idących:

12 Którym objawiono jest, iż nie samym sobie, ale wam tem usługowali, co się teraz wam opowiada przez te, którzy wam Ewangelią przepowiadali, przez Ducha Świętego z nieba posłanego, na którego pragną patrzeć Aniołowie.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Ty jest opoka, a na téj opoce zbuduję kościół mój, a bramy piekielne nie zwyciężą go

■ I tobie dam klucze królestwa niebieskiego.

Cokolwiek związesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech, a cokolwiek rozwiązesz na ziemi będzie rozwiązane i w niebiesiech.

■ I tobie dam klucze królestwa niebieskiego.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego.

■dy bowiem dwunastu Apostołów, po otrzymaniu od Ducha świętego daru mówienia wszystkimi językami, podzieliło się światem w celu głoszenia Ewangelji, św. Piotr przeznaczony został do objęcia stolicy cesarstwa rzymskiego, aby światło prawdy, objawione dla zbawienia wszystkich narodów, mogło skutecznie od samej głowy promieniować na cały świat. A z któregoż narodu wówczas nie było ludzi w Rzymie? Któryż gdziekolwiek naród nie wiedział, co znaczy Rzym?

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Tyś jest pasterzem owiec, Książęciem Apostołów, tobie Bóg przekazał wszystkie królestwa świata.

I dlatego tobie powierzone są klucze Królestwa Niebieskiego.

Cokolwiek związesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech, a cokolwiek rozwiązesz na ziemi będzie rozwiązane i w niebiesiech.

I dlatego tobie powierzone są klucze Królestwa Niebieskiego.

Tu trzeba było zbijać opinie filozoficzne, tu trzeba było zwalczać próżności ziemskiej mądrości, tu kruszyć kult demonów, tu burzyć bezbożność wszystkich świętokradztw, bo tu zgromadził skrzętny zabobon wszystko, co gdziekolwiek zdołały wymyśleć jakiekolwiek błędy. Do tego tedy miasta, Ty św. Piotrze Apostole, nie bałeś się przybyć, i w towarzystwie uczestnika Twojej chwały, św. Pawła apostoła, zajętego dotychczas sprawami innych kościołów, wkroczyłeś do owego lasu, pełnego pomrukujących zwierząt, wszedłeś na głęboki ocean z większą pewnością niż wtedy, kiedy po morzu chodziłeś.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ychowałeś już narody z obrzezania, które przyjęły wiarę; już założyłeś kościoł w Antiochji, gdzie najpierw zrodziła się godność imienia chrześcijańskiego, już prawami ewangelicznego przepowiadania napoiłeś Pont, Galację, Kapadocję, Azję i Bitynię; i nie wątpiąc w powodzenie swego dzieła, zdając sobie sprawę z swego wieku poniosłeś znak krzyża Chrystusowego w mury rzymskie, dokąd z Bożego przeznaczenia wyprzedzał Cię honor władzy i chwała męczeństwa.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jam prosił za tobą, Piotrze, aby nie ustała wiara twoja:

■ A ty niekiedy nawróciwszy się, potwierdzaj bracią twoją.

■ Ciało i krew nie objawiła tobie, ale Ojciec mój, który jest w niebiesiech.

■ A ty niekiedy nawróciwszy się, potwierdzaj bracią twoją.

■ Piotrze, czy miłujesz mnie? Ty wiesz, Panie, że cię miłuję.

■ Paś baranki moje.

■ Symonie Janów, czy miłujesz mnie więcej niżli ci? Ty wiesz, Panie, że cię miłuję.

■ Paś baranki moje.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Paś baranki moje.

■

■

■

Onego czasu: Przyszedł Jezus w okolice Cezarei Filipowej i pytał uczniów swoich mówiąc: «Za kogo mają ludzie Syna Człowieczego?» A oni powiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, drudzy za Eliasza, a inni za Jeremiasza albo jednego z proroków».

Rzekł im Jezus: «A wy za kogo mię macie?» Odpowiadając Szymon Piotr rzekł: «Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego». A odpowiadając Jezus rzekł mu: «Błogosławionyś Szymonie Bar Jona, bo ciało i krew nie objawiły tobie, jeno Ojciec mój, który jest w niebiesiech. A ja ci powiadam, że ty jesteś Opoką, i na tej Opoce zbuduję Kościół mój i bramy piekielne nie zwyciężą go. I tobie dam klucze Królestwa Niebieskiego: a cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech; a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebiesiech».

[REDACTED]

[REDACTED]

Pan pyta swoich uczniów, o kim ludzie mówią, że On jest, i dodaje: On, Syn Człowieczy. Pamiętajmy zawsze, aby mocno trzymać się tej prawdy naszego wyznania, a mianowicie, że Syn Boży jest także Synem Człowieczym. Gdyby był jednym, a nie drugim, to nie byłby dla nas Zbawicielem. Następnie Pan, po wysłuchaniu różnych opinii ludzi, zapytał: Ale wy za kogo Mnie uważacie? A Szymon Piotr odpowiedział i rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. Piotr rozważył pytania. Pan zapytał: Za kogo ludzie uważają Mnie, Syna Człowieczego? To, że był Synem Człowieczym, było wystarczająco oczywiste dla wszystkich, którzy patrzyli na Jego Ciało. Ale kiedy mówił o całej Swojej Jaźni i zapytał: A wy za kogo Mnie uważacie? Pokazał, że umysł ma coś do uchwycenia poza tym, co było widoczne, ponieważ Syn Człowieczy był oczywisty. Jaki osąd chciał, aby wydali? Sądzę, że nie był to ten, który posiadał odnośnie samego siebie. To coś więcej, co chciał, aby posiadali, było ukrytą rzeczą,

do której miała dotrzeć wiara tych, którzy w Niego wierzyli.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Rzekł Jezus uczniom swoim: Za kogo mają ludzie Syna Człowieczego? Odpowiadając, Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego.

■ A Ja ci powiadam, że ty jesteś Opoką, a na tej Opoce zbuduję Kościół mój.

■ Błogosławionyś, Symonie Bar Jona, bo ciało i krew nie objawiły tobie, jeno Ojciec mój, który jest w niebiesiech.

■ A Ja ci powiadam, że ty jesteś Opoką, a na tej Opoce zbuduję Kościół mój.

Lekcja 8

Po wyznaniu Piotra nastąpiła właściwa nagroda za ujrzenie Syna Bożego w Synu Człowieczym. Błogosławiony jest ten święty Apostoł, o którym mówi się, że widział więcej niż ludzkimi oczyma To, co było niewidzialne, który patrzył na Ciało i Krew i przez tajemne objawienie Niebiańskiego Ojca rozpoznał Wiecznego Syna Bożego; który jako pierwszy uznał się za godnego uznania Boskości Chrystusa. {Tutaj, jeśli to konieczne, lekcja jest podzielona.) Niech cię Bóg błogosławi, Piotrze, który wypowiadając po raz pierwszy tytuł Boskiej czci, położyłeś zacny fundament Kościoła! Niech cię Bóg błogosławi, godna skała, na której jest zbudowany, na wieki triumfujący nad piekielnymi mocami, bramami piekielnymi i pasmami śmierci! Niech cię Bóg błogosławi, szczęśliwy odźwierny nieba, któremu powierzono klucze wiecznych rezydencji, którego wyroki na ziemi są już potwierdzone w niebie, tak że cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ an wybrał cię na kapłana, abyś Mu składał

■ Ofiarę chwały.

■ Składaj Bogu ofiarę pochwalną, spełnij swoje śluby wobec Najwyższego.

■ Ofiarę chwały.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Ofiarę chwały.

■

■

Pryska była szlachetną rzymską dziewczą, która w wieku trzynastu lat została oskarżona o chrześcijaństwo przed cesarzem Klaudiuszem. Na jego rozkaz została zabrana do świątyni Apolla, aby złożyć tam ofiarę, a kiedy odmówiła, została pobita i wysłana do więzienia. Wyciągnięto ją stamtąd ponownie, ale ponieważ nadal niezłomnie trzymała się wiary, wychłostano ją, oblano wrzącym łojem i odesłano z powrotem po raz drugi. W końcu rzucono ją lwu w amfiteatrze, ale ten spokojnie położył się u jej stóp. Była głodzona przez trzy dni w więzieniu dla niewolników, a

następnie torturowana na stojaku. Następnie żelaznymi hakami wrywano jej kawałki ciała i wrzucono na płonący stos. W cudowny sposób pozostała przy życiu i została ścięta poza miastem. W ten sposób dodała koronę męczeństwa do palmy dziewictwa. Chrześcijanie pochowali jej ciało przy dziesiątym kamieniu milowym na drodze z Rzymu do Ostii osiemnastego stycznia.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■

■ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

■ A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

■

■ oże, który św. Piotrowi, Apostołowi swemu, powierzyłeś klucze Królestwa niebieskiego i udzieliłeś mu najwyższej władzy wiązania i rozwiązywania, spraw, abyśmy wstawiennictwem jego od grzechów naszych uwolnieni zostali.

Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.

■ Amen.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Kazania Trydenckiego Brewiarza: Katedry św. Piotra w Rzymie | 14